

samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 17. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven, herunder de nødvendige kontrolforanstaltninger.

§ 18. Loven træder i kraft den 1. april 1977, jfr. dog § 19, stk. 3.

§ 19. Loven finder anvendelse på leverancer, der sker efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens

ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med toldvæsenets tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdelen af leverancerne, hvoraf der skal svares afgift.

Stk. 3. De ved lovens ikrafttræden registreringspligtige virksomheder skal anmelde sig til registrering senest den 1. april 1977.

§ 20. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget går ud på at pålægge elektricitetsforbruget en afgift til statskassen på 2 øre pr. kWh.

For ikke at belaste de områder af erhvervslivet, der konkurrerer direkte med udlandet, er det i § 11 foreslået, at momsregistrerede virksomheder kan få godtgjort den del af afgiften, der overstiger 100.000 kr. på årsbasis. Godtgørelserne skønnes at ville beløbe sig til ca. 30 mio. kr. årligt.

Afgiften anslås at ville indbringe ca. 370 mio. kr. årligt.

Der har tidligere været fremsat forslag om indførelse af en el-afgift, senest i folketingssamlingen 1974-75, 2. samling, (Forslag nr. 4). Forslaget blev ikke gennemført.

Toldvæsenets administrationsomkostninger anslås skønsmæssigt til 300.000 kr. årligt, hvortil kommer éngangsomkostninger ved afgiftens indførelse på ca. 100.000 kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Det foreslås her, at afgiften skal betales af elektricitet, der forbruges her i landet. Afgiften omfatter kun leverancer af elektricitet, men ikke salg af elementer, akkumulatorer og andre elektricitetskilder.

Til § 2.

Paragraffen indeholder undtagelsesbestemmelser, hvorefter der ikke skal svares afgift af elektricitet fremstillet på visse mindre produktionsanlæg.

Til § 3.

Det angives her, hvilke virksomheder der skal opkræve afgiften og indbetale den til statskassen. Dette påhviler først og fremmest de virksomheder, der afsætter elektricitet til forbrug, dvs. elektricitetsværker og andre elektricitetsforsyningsvirksomheder. Af sådanne virksomheder findes der her i landet ca. 1.000, idet der foruden de større elektricitetselskaber findes et antal lokale fordelingsselskaber, de såkaldte transformerforeninger. Der skal ikke svares afgift af den, der leverer elektricitet i forbindelse med et lejemål, men elektricitetselskabet skal i disse tilfælde naturligvis opkræve afgift af leverancerne til udlejeren.

Foruden de offentlige elektricitetsforsyningselskaber findes der et antal industrivirksomheder m. v., der har eget elværk, der overvejende fremstiller elektricitet til virksomhedens eget brug. Sådanne virksomheder skal også indbetale afgift af den fremstillede elektricitet.

Til § 5.

Da der kun skal svares afgift, når elektriciteten leveres fra elektricitetsforsyningen til forbrugerne, fastslås det her, at der ikke skal svares afgift ved levering til andre elektricitetselskaber, ligesom der ikke skal betales afgift af elektricitet, der udføres til udlandet.

Til § 6.

Afgiftssatsen foreslås her fastsat til 2 øre pr. kWh.

Til §§ 7-10.

Disse paragraffer indeholder reglerne om de registrerede virksomheders regnskabsførelse, angivelse af afgiftsbeløbene og indbetaling af disse.